

Yar Olamadım

– kul mehmet · 09 Mart 2016

Dar geldi giydiğim bana bu yelek
Bu boş gönlü doldurmadı aşk ile felek
Şimdi yediğim çok şükür kuru bir çökelek
Bu gönlümü dolduracak bir formül bulamadım
Ne kendime nede başkasına bir yar olamadım

Gönlüm sanki viran şehri nasıl inşa edeyim
Kendime söz söylemezken kime ben ne diyeyim
Gideceğim yer aynı olacak ben nereye gideyim
Bu gönlümü dolduracak bir formül bulamadım
Ne kendime nede başkasına bir yar olamadım

Dudaklarım kilitli sanki aşk dili ile konuşmaz
Sanki ben başka bir dilde konuşurum kimse anlamaz
Anladım ki bu boş Gönül'e kimse yar olmaz
Bu gönlümü dolduracak bir formül bulamadım
Ne kendime nede başkasına bir yar olamadım

Belki ben ben olamadım bu gidiyor zoruma
Bir seven takamadım bu kırık koluma
Arasam aşk diyarında bir seven çıkar mı yoluma
Bu gönlümü dolduracak bir formül bulamadım
Ne kendime nede başkasına bir yar olamadım

Kimse duysun istemem avazımı
Kendim musallada kıldım sanki namazımı
Nasıl söyleyeyim seven olmayınca aşkın kelimini
Bu gönlümü dolduracak bir formül bulamadım
Ne kendime nede başkasına bir yar olamadım

Artık kara taş bağlarım bu bağrıma
Çıkan olmadı aşk ile çağrıma
Artık çıkıp oturayım karlar yağın dağırma
Bu gönlümü dolduracak bir formül bulamadım

Ne kendime nede başkasına bir yar olamadım

Bu kalan ömründe yine bir seven bulamadın
Akan aşk çeşmesinde bu gönlünü aşk ile doldurmadın
Gönlümde açan çiçekleri koklayan çıkar diye soldurmadım
Bu gönlümü dolduracak bir formül bulamadım
Ne kendime nede başkasına bir yar olamadım

Kul Mehmet'im evet evet Yüce Rahman beni sınıdı
Bu gönlümde aşka yer var mı yok mu diye baktı aradı
Belki ben aşkı yerleştirmeden kendime bir sevgili aradım
Bu gönlümü dolduracak bir formül buldum artık yaşadım
Şimdi kendimde başkasına bir yar olurum artık
Mehmet Aluç-Kul Mehmet-